

DEMETRIOS KONSTANTINOU VYZANTIOS

Η ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ Ή Η ΚΑΤΑ
ΤΟΠΟΥΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Demetrios Vyzantios

**Η Βαβυλωνία ή η κατά τόπους
διαφθορά της ελληνικής γλώσσας**

«Public Domain»

Vyzantios D.

Η Βαβυλωνία ή η κατά τόπους διαφθορά της ελληνικής γλώσσας /
D. Vyzantios — «Public Domain»,

Содержание

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ	5
ΠΡΑΞΙΣ Α'	6
ΣΚΗΝΗ Α'	6
ΣΚΗΝΗ Β'	8
ΣΚΗΝΗ Β'	9
ΣΚΗΝΗ Δ'	12
ΣΚΗΝΗ Ε.'	13
ΣΚΗΝΗ ς'	15
ΣΚΗΝΗ Ζ'	17
ΣΚΗΝΗ Η'	18
ΣΚΗΝΗ Θ'	19
ΣΚΗΝΗ Ι'	20
ΣΚΗΝΗ ΙΑ'	21
ΣΚΗΝΗ ΙΒ.'	22
ΠΡΑΞΙΣ Β'	23
ΣΚΗΝΗ Α'	23
Κонец ознакомительного фрагмента.	24

D. K. Vyzantios
Η Βαβυλωνία ή η κατά τόπους
διαφθορά της ελληνικής γλώσσας /
Κωμωδία εις πέντε πράξεις
ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Ανατολίτης.
Πελοποννήσιος.
Χίος.
Κρης.
Κύπριος.
Αλβανός.
Λογιώτατος.
Ξενοδόχος.
Χίος.
Αστυνόμος Επτανήσιος.
Γραμματεύς της Αστυνομίας.
Στρατιώται της Αστυνομίας.
Κανέλλα, ερωμένη του Κρητός.
Γαρούφω, γραία τροφός της Κανέλλας.
Ιατρός αμαθής.

Η Σκηνή παρίσταται εις Ναύπλιον.

ΠΡΑΞΙΣ Α'

ΣΚΗΝΗ Α'

(Ξενοδοχείον όπου εισέρχονται εν τη Σκηνή)

Ανατολίτης και ο Ξενοδόχος.

ΑΝΑΤ. (καθ' εαυτόν). Λοκάντα, λοκάντα λεάνε, άκουγα, άμα τι πράγμα είναι ντεν ήξευρα.... πρώτη βολά γλέπω – εντώ πέρα ούλο αλά φράγκα είναι ψιλλολογιά κομμένα – υ σουφράδες, τζανάκια, τζομπλέκια, ποτήρια! ούλα σειρά είναι δουζδιζμένα ¹ – άμμα φαγιά, τίποτα – τσιμπούκια όχι – καφφέ μαφφέ, όχι – γιατάκι τίποτε – μαξιλάρια φιλάν φαλάν, ντεν έχει – αμέ σα μετύση κανέννας πού τα ιξαπλωτεί για; – άιδε μπακαλούμ ². – τώρα πγια μπήκα που μπήκα – αρτίκ ντροπής είναι να γυρίσω πίσου – γένηκε το γένηκε – κανένα ντε γλέπω – πióna να φωνάξω για; (φωνάζει) έί – Λοκάντατζι – ε Λοκάντατζη – έί ύστερα; δεν ακούγει – ν' άμπη και κανέννας να ικλέψη ούλα αυτά, κανέννας δεν γλέπει – (φωνάζει) έί Λοκάντατζη – λαιμός μου ιξεσκίστηκε άνταμ! ³.

ΞΕΝ. Καλέ σεις! ποιος μιλά μέσα; εν ακούτενε; ίντα θέτενε να σας χαρώ;

ΑΝΑΤ. Άνταμ! τρεις ώραις είναι φωνάζω, φωνάζω, κανέννας ντεν ακούγει....

ΞΕΝ. Κι' ίντα θέτενε;

ΑΝΑΤ. Εντώ πέρα τι είναι;

ΞΕΝ. Λοκάντα.

ΑΝΑΤ. Έι! εντώ πέρα απ' ούλα είναι, άμμα φαγιά ντε γλέπω· τι τρώνε εντώ για;

ΞΕΝ. Είστε κι' άλλη βολά φερμένος άματις σε λοκάντα;

ΑΝΑΤ. Όχι.

ΞΕΝ. Δίκι' όχετεν άματις – κι' ε γλέπετεν την λίστα;

ΑΝΑΤ. Τι τα πη λίστα;

ΞΕΝ. (Τω δίδει τον κατάλογον των φαγητών) ορίστε· εδώναι γραμμένα τα φαγιά που ούχουμεν.

ΑΝΑΤ. Αυτά είναι γραμμένα φιράγκικα – εγώ ντε μπορώ ντιαβάσω.

ΞΕΝ. Ρωμαίικα ναι γραμμένα, μόν' εσείς εν τα βγάνετεν θέτενε να σας τα διαβάσω;

ΑΝΑΤ. Ναι, τζάνουμ ⁴ ντιάβαστο ν' ακούσω.

ΞΕΝ. Βραστό βουδινό.

ΑΝΑΤ. Εγώ άρρωστο ντεν είμαι, ντε τέλω.

ΞΕΝ. Εντράδα, κιοφτέδες, γουβορλάκια, ντολμάδες, γιαχνί μακαρόνια, ατζέμ πιλάφι.

ΑΝΑΤ. Α ιστέ ⁵. τούτο είναι καλό φαϊ· κατάλαβα αρτίκ ⁶, κατάλαβα – φτάνει σε πγια – ό,τι υρέψει κανέννας τον εφέρνει;

ΞΕΝ. Και του πολιού το γάλας να γυρέψη φέρνω το.

ΑΝΑΤ. Άφεριμ, άφεριμ ⁷ κι' εγώ ετούτο τέλω – · τζάνουμ, όνομά σου πώς το λένε;

Ξεν. Μπαστιάς δούλος σας

¹ Θέμενα εν τάξει

² Ας ίδωμεν

³ Άνθρωποι

⁴ Ψυχή μου

⁵ Ιδού

⁶ Πλέον

⁷ Εύγε

ANAT. Να ζήσης τζάνουμ μισέ Μπαστιά, παστουρμά ⁸ καϊσερλίδικο έχεις;

ΞΕΝ. Έχω να σας χαρώ, κι' αφ' το φίνο....

ANAT. Εμένα φκιάσε με παστουρμά με τ' αυγά, κρομύδι μπόλικο, πιπέρι μιπέρι. εσύ ξέρεις πλια, καρδιά μου εκείνο ύρεψε ζέρεμ. ⁹

ΞΕΝ. Ένοια σαι, να σας χαρώ. και σας το φτιάνω κατά πως θέτενε και καλήτερα.. καθήστεν τώρη.

⁸ Κρέας ξηρόν τεταριχευμένον

⁹ Διότι

ΣΚΗΝΗ Β'

Πελοποννήσιος και ο Ανατολίτης.

ΠΕΛ. (Εισέρχεται και χαιρετά τον Ανατολίτην) ώραν καλή της αφεντιά σας.

ΑΝΑΤ. Καλώς το, καλώς το – κάτζει.

ΠΕΛ. Έχετε την εφημερίς;

ΑΝΑΤ. Φημερίδα τέλεις;

ΠΕΛ. Νέσκει – την εφημερίς της Ελλάς.

ΑΝΑΤ. Κύταξ' εκεί πέρα, τραπέζι απάνω κάτι χαρτί είναι – σακίν να μην ήναι εφημερίδα;

ΠΕΛ. Μάλιστα – (λαμβάνων από μίαν τράπεζαν την εφημερίδα, αναγνώσκει καθ' εαυτόν).

ΑΝΑΤ. Έι ύστερα; εσύ μονάχο σου ντιαβάξεις μονάχο σου ακούς – ντε λες κι' εμένα; κανένα χαβαντήσι ¹⁰, γράφει εφημερίδα;

ΠΕΛ. Τέλος πάντων οι βασιλειάδες αποφασίσανε να λευτερώσουνε την Ελλάς – πάει – τον ξωρκίσανε πγια τον μαγκούφι το Μπραΐμη.

ΑΝΑΤ. Έτσι γράφει φημερίδα; για να δγιω. (παρατηρεί την εφημερίδα χωρίς να την αναγνώση) έι αρτίκ ιψέματα σώτηκε πγια – λευτεριά ήρτε.

¹⁰ Νέαν είδησιν

ΣΚΗΝΗ Β'

Χίος, Κρης, Αλβανός, Λογιώτατος, Κύπριος, (εισέρχονται όλοι ομού.)

ΧΙΟΣ. Καλέ σεις μάθετεν τα μαντάτα; ήκαψαν την αμάδα του Μπραίμη στο Νιόκαστρο...

ΑΝΑΤ. Ποιος έκαψε; αλήτεια;

ΧΙΟΣ. Κ' έ γλέπετεν τα τζάγκιά μου ¹¹ π' ούν όλο λάσπες π' ούτρεχα να μάθω; ε σας χορατεύω, να χαρώ την τζάτζα μου.

ΠΕΛ. Ναίσκε, τα σωστά λέγει· είναι – να, το γράφει και στην εφημερίς.

ΛΟΓ. (Λαμβάνων την εφημερίδα εις χείρας) νέαι τινές αγγελίαι γεγράφονται.

ΠΕΛ. Νέαι, και νέαι – πάγει ο Μπραίμης πίσω τον ήλιο.

ΛΟΓ. Πώς δε; ηλευθέρωτε Ελλάς;

ΑΝΑΤ. Ιστέ μόσκοβο, φραντζέζο, εγκλέζο, έκαψε καράβια Ιμπραίμ πασσά, βέρσελαμ ¹², ντε ντιαβάζεις φημερίδα : εσύ είσαι Λογιώτατο.

ΛΟΓ. Οι στόλοι των δυνάμεων;

ΑΝΑΤ. Τί λες, άνταμ, κύριε των δυνάμεω; σαρακοστή ακόμη ντεν ήρτε.

ΑΛΒ. Πρα τι χαμπέρι ορέ;

ΑΝΝΑΤ. Καινούργια χαβαντήσια.

ΑΝΑΤ. Πλιάτζικα ¹³ ορέ;

ΑΝΑΤ. Πλάτζα μάτζκα ντε είναι· μόσκοβο άνταμ φραντζέζο, εγκλέζο, έκαψε καράβια Ιμπραίμ πασσά – άκουσες τώρα;

ΑΛΒ. Πρα, πού να το κάψης το καράβγιες; στο Κότρο;

ΑΝΑΤ. Τι τα πη κότρο;

ΧΙΟΣ. Στην Κόρθο άματις θε να πη – όσκαι, στο Νιόκαστρο.

ΚΡΗΣ. Έμαθα το δα κι' εγώ· πούρι δεδίμ.

ΧΙΟΣ. Εμαθετέν το κι' εσείς;(προς τους άλλους)γλέπετεν; ε σας ήλεγα γώ, κ' έμου πιστεύετεν; τώρη πλια πρέπει να ξεφαντώσουμεν.!

ΠΕΛ. Τώρα ναι, χρειάζεται να κάμουμε ένα γλέττι.

ΑΝΑΤ. Τι; τζουμπούσι; άιντεν τε!!! άμμα να κάτζουμε όλοι σ' ένα σουφρά.

ΧΙΟΣ. Ναίσκε όλοι να κάμωμεν μίαν παρέγια με το ρεφενέ μας. ¹⁴.

ΛΟΓ. Και δη ευθυμητέον σήμεραν, και πανηγυριστέον την της Ελλάδος παλιγγενεσίαν καγώ μεθ υμών.

ΑΝΑΤ. Κάτησε κι' εσύ μαζί μας σουφρά ¹⁵. Λογιώτατε.

ΛΟΓ. Έγωγε.

ΑΝΑΤ. Τζάνουμ, Λογιώτατε μπαμπά σου ¹⁶. γλώσσα γιατί ντε μιλάς;

ΛΟΓ. Την των προγόνων διαλέγεσθαι χρη.

ΑΝΑΤ. Εγώ χρη μη, γόνω μόνω, ντε ξέρω, γιατί ντε μιλάς ρωμαίικα έριφ;

ΛΟΓ. Ταύτην γαρ και μεμάθηκα.

ΑΝΑΤ. Ώρσε κι άλλο!!! εγώ λέω. γιατί ντε μιλάς ρωμαίικα, εκείνο με λέει μεμανάτηκα πανάτηκα – αν μπορής κατάλαβε πγια.

ΧΙΟΣ. Καλέ, ίντα θα κάμουμεν τώρη; εν καθούμεστεν πλια;

¹¹ Υποδήματα

¹² Τετέλεσθαι

¹³ Λάφυρα

¹⁴ Έρανον

¹⁵ Τράπεζαν

¹⁶ Πατρός

ΑΛΒ. Πώς να το κάνης αδαλέτι ¹⁷ μαζί ορέ.

ΑΝΑΤ. Ναι, ούλοι σ' ένα σουφρά να κάτζουμαι τζάνουμ.

ΑΛΒ. Χα, χα, χα, καλό είναι έτζι, ορέ.

ΚΥΠ. Σα θα κάτζουσιν ούλοι τούτοι να φάσιν τρώω κ' εώ. Να διαβάσουμεν τώρη τη λίστα, να δγιούμεν ίντα φαγιά μας έχει – Λογιώτατε, διαβάστε την εσείς τη λίστα· (τω δίδει τον κατάλογον), (αναγινώσκει) σούπαν από κολοκύνθια, βραστόν βούδινον, εντράδαν, κιοφτέδας, δολμάδας, – (αφίνει τον κατάλογον) ταύτα τουρκιστί εγγέγραφα, το άπερ δη και ιλιγγιά με αναγινώσκοντα (προς τον Κύπριον) ανάγνωθι ουν συ Κύπριε.

ΚΥΠ. (αναγινώσκει) Πουρέκιν, κεπάππιν, καταϊφιν, ψωμίν, κρασίν, τυρίν, ψάριν ψητό, ψάριν βραστό, φρούττα, και ποκλαβάτην.

ΑΝΑΤ. Άνταμ. μπακλαβά πες το – (προς τον Ξενοδόχον) άμε ντικό μου παστουρμά;

ΞΕΝ. Ότοιμος είναι να σας χαρώ

ΑΛΒ. (προς τον Ξενοδόχον). Πρα, ορέ Λοκάντα.. πω, εσύ ορέ, Λοκάντα, προτζέσι ορέ, δεν έχει;

ΞΕΝ. Ίντ' αν αυτό το προτζέσι;

ΑΛΒ. Πρα να το πέρνης συ ορέ σικότι, να το βάνης ς' το κιομλέκι ¹⁸ να το ρίχνης και πολύ πολύ σκοδάρι πρα να το τρίβης μέσα, και ψύχα ψύχα κουραμάνα ¹⁹ να το κάνης αδαλέτι.

ΞΕΝ. Θέτεν το άματις να σας το φτιάξω;

ΑΛΒ. Πρα να το ζήσης ορέ – χα χα χα, να το φκιάνης, πω κι' εγώ να το πληρώνης ούλα βενετίκες.

ΞΕΝ. Οχουνούς ²⁰ σας το φιτάνω (καθ' εαυτόν) ούργιος ²¹ είν' και τούτος στην πίστι μου.

ΛΟΓ. Άξον δε καμοί πλακούντα, τον και μάκαρες ποθέουσιν.

ΑΝΑΤ. (προς τον Ξενοδόχον) Μισέ Μπαστιά – έλα – έλα – Λογιώτατο μακαρόνια τέλει.

ΛΟΓ. Ουχί, αλλά πλακούντα και είρηκα τον και μάκαρες..

ΑΝΑΤ. Ιστέ μακαρόνια, για εσύ καμήλα είσαι να φας χαμούρι ²² άνταμ; ντεν τρως ντολμά σαν το γρόντο μου, κιοφτέ σαν το παπούτζι μου, μόνε μακαρόνια ύρεψες.

ΛΟΓ. Ουκ έγνωκας.

ΑΝΑΤ. Έγνωκας μέγνωκας ντεν έχει αρτίκ' εσύ καλό φαί ποιο είναι ντε ξέρεις (προς τον Ξενοδ.) μισέ (καθ' εαυτόν) αλλάχ τζιζιά βερσίν ²³ ούλο ιξεχνώ όνομά του – α Μπαστιά – ηύρα – μισέ Μπαστιά, ζτιμπούκι ντεν έχεις εντώ πέρα.

ΞΕΝ. Έχω να σας χαρώ ορίστε (τω δίδει).

ΛΟΓ. Άγε δη μοι και τριχείας τεταριχευμένους συν οξυγάρω τε και ελαίω.

ΞΕΝ. Ίντ' άπατεν;

ΠΕΛ. Τριχαίς γυρεύει να τον δέσουνε – μοιάζει μουρλάθηκε ο κουρούνης.

ΞΕΝ. Καλ' αλήθεια κουζουλαθήκετεν ²⁴ και θέτενε να σας δέσουμεν; κι' ως πόσαις οργειαίς της θέτενε ν' άναι;

ΛΟΓ. Ούμενον αλλά τριχείας και δη έφην, τους και σαρδέλας βαρβαριστί καλουμένους

ΞΕΝ. Κι' ε λέτενε να σας φέρω σαρδέλαις, μόνε λέτεν τριχιαίς; (καθ' εαυτόν) κι' εν είν' κουζουλός ²⁵ τώρη να χαρώ την τζάτζα μου, για δέσιμο σας έχω κι' έννοια σας.

ΛΟΓ. Και δη άγαγέ μοι και σωλήνα.

¹⁷ Μεγαλοπρέπειαν

¹⁸ Χύτραν

¹⁹ Στρατιωτικόν ψωμί

²⁰ Ευθύς

²¹ Ανόητος

²² Ζυμάρι

²³ κακόν τι να τω δώση ο Θεός

²⁴ Τρελλαθήκετε

²⁵ Τρελός

ΞΕΝ. Εν ηφέρανε σήμερις σουλήνες – χάβαρα έχουνε θέτεν τα;

ΛΟΓ. Ουχί άλλα καπνοσύριγγα....

ΑΝΑΤ. (προς τον Ξενοδόχον) σύριγγα υρεύει λογιώτατο σφίξι έχει.

ΛΟΓ. Ουκ, αλλά το νικοτιανάγωγον, είρηκα, αμφί τη χοάνη και τη νικοτιανοπήρα.

ΑΝΑΤ. Σακίν ²⁶ τζιπούκι τέλεις κι' εσύ, ζέρεμ τζιμούκι μου πολύ κυττάζεις.

ΛΟΓ. Και μάλα γε, καπνιστέον και γαρ.

ΑΝΑΤ. Άι μπουταλά ²⁷ άι.. και δε λες τζιμούκι, μόνε ανακάτωσες ούλα τα πράγματα· σουλήνες μουλήνες, συρίγγαις, μυρίγγαις πολύ σασκινη ²⁸ άνθρωπο είσαι να συμπατήσης.

ΚΥΠ. (προς τον Ξενοδόχον) φέρε κι' εμένα απ' εκείνο το πώς το λέσιν.

ΞΕΝ. Ίντα λέσι θέτενέ κι' εσείς πάλι.

ΚΥΠ. Χαλλούμιν.

ΞΕΝ. Ίντ' αν τούτο το χαλλούμιν πάλις πρώτη βολλά τ' ακούγω, να χαρώ τον πάη μου.

ΚΥΠ. Το χαλλούμιν είν' τυρίν που τρώσιν το (καθ' εαυτόν) πίσσαν ν' άχης – ένα κουφφίνιν είχασιν στο παζάρι, και πουλάγασίν το.

ΞΕΝ. Εν το ξέρω, κι εν έχω κι' εν τ' άκουσα ποτές μου, (καθ' εαυτόν) καλέ τούτοι του διαβόντρου οι γυιοί να μου πιπιλήσουνε θένε το νου (αναχωρούν).

²⁶ Μήπως

²⁷ Ανόητε

²⁸ Ηλήθιος

ΣΚΗΝΗ Δ'

Χίος και οι λοιποί.

ΧΙΟΣ. Κι' εν τρώμε πλοιά.

ΑΝΑΤ. (καθ' εαυτόν) να τρώμε, άμμα δικό μου παστρουμά ντεν ήρτε – να να μύρισε, μύρισε, – αλλά αλέμ ²⁹ έφκιασε.

ΞΕΝ. Ότοιμα να σας χαρώ όλα.

ΑΛΒ. Πρετζέσε ορέ λοκάντα.

ΞΕΝ. Κι' εν ακούτεν που χτυπά το σκορδοστούμπι, στα μάτια των οχτρώ μας; εκείνο φτιάνει, κι είν' ότοιμο (το φέρει).

ΑΛΒ. (προς τον ξενοδόχον) χα, χα, χα, ορέ αδαλέτι – πρα να το ζήσης εσύ ορέ εσύ = τώρα ορέ να το δίνης και μπαχτζήσι ³⁰ (βάλει το χέρι εις τον κόλπον του και ζητεί να εύρη χρήματα αλλά δεν ευρίσκει), φτου αλλά Μπελιά βερσίν ³¹ ορέ νούκο χόνδρο ³² πω στέκα – εσύ ορέ – ψύχα παρά να λύνης το κεμέρι ³³ (προσποιείται ότι θα λύση την ζώνην του).

ΞΕΝ. Έννοια σας τώρη – αφήτεν κ' ύστερης πλερώνεται μια κοπανιά.

ΧΙΟΣ. Τώρη πλια να ξεφαντώσουμε.

ΞΕΝ. (φέρει τον παστρουμάν) ορίστε να σας χαρώ μισέ χαντζή το παστρουμά σας, κατά πώς τον θέτενε – ε θε πολύ λεμόνι – έφτιαξά σας πράγμα που να τρώτεν, και να πιπιλίζεται τα δάχτυλά σας.

ΑΝΑΤ. Ωχ, ωχ, ωχ, άφεριμ ³⁴ μισέ Μπαστιά, άφεριμ, παστρουμά ένα χασνέ ³⁵ αχρήζει – τιρ όλ ³⁶ (τρώγουν).

²⁹ Ίσως

³⁰ Δώρον

³¹ Ο Θεός κακόν να τω δώση

³² Δεν είναι χρήματα

³³ Εσχάτην ζώνην

³⁴ Εύγε

³⁵ Θησαυρόν

³⁶ Ευτύχει

ΣΚΗΝΗ Ε.'

Χοίος και οι λοιποί.

(Ο Χοίος μεθύσας ατακτεί, συντρίβει τα εν τη τραπέζη, και ζητεί όργανα μουσικά.)

ΧΟΙΟΣ. Βάρτε να πγιούμε δαόντρου κουλούκια (πετά έν ποτήριον.)

ΑΝΑΤ. (καθ' εαυτόν). Χιώτι μέτυσε – να.... τζάκισε ποτήρι – να.

ΧΙΟΣ. Ωχού!!! (πετά το καλπάκι του).

ΑΝΑΤ. (καθ' εαυτόν) μέτυσε α τζανούμ – λόγια ντε τέλει – να, πέταξε καλπάκι του χιώτη πριχού να πγη είναι κομμάτι τρελό, άμα όντας μετύση κιόλας αρτίκ μπιτούν ³⁷ μπιτούν τρελό γένεται..

ΧΙΟΣ. (αρπάζει το κάλυμα της κεφαλής του Ανατολίτη και το πετά)

ΑΝΑΤ. Έι ύστερα; δικό σου καλπάκι πέταξες, δικό μου σαρίκι ³⁸ τι τέλεις που πετάς για, ντιπ τρελό είσαι ζάβαλι....

ΧΙΟΣ. (αρπάζει το κάλυμμα της κεφαλής του Πελοποννησίου ομοίως).

ΠΕΛ. Τήραξε κει χάμω καμώματα του μαγκούφι· πέταξε το κεφαλογιούρι μου, και το συγκύλισε, όσο που με τ' όχρισε.....μπα να ρέψης μουρλέ με τα καμώματά σου αλήθεια.

ΧΙΟΣ. (αρπάζει την σκούφια του Λογιώτατου και την βλέπει, στρέφον αυτήν πανταχόθεν), (προς τον Λογιώτατον) εν πετάς κι' συ διαβόντρου γυέ το καλούπι σου, π' ούναι γιομάτο, γάσσα; ούφου.... ούφου (την πετά).

ΛΟΓ. Του χάριν κοκοήθως πράττεις; και δη τιμωρητέον σε κοκοηθείας ένεκα.

ΧΙΟΣ. Φέρτεν τώρα τα συμάρματα – ωφού.

ΑΝΑΤ. Τι τα πη συμάρματα; εσύ τρελάτικες άνταμ.

ΧΙΟΣ. Βγιολλιά, διαβόντρου μισέ χαντζή – ωχού – βγιολλιά, λαγούτα... (φωνάζει) ωχού – και φέρτεντα γλίγορις – ήσκασα, φέρτεντα – συντρίβει άλλο έν ποτήριον.

ΑΝΑΤ. Ετούτος ούλα να τα τζακίση αγάλλια αγάλλια.... εγώ είπα.. α τζανούμ χιώτη τρελό είναι, μέτισε κιόλας, αρτίκ τίποτα ντε τ' αφίσει σουφρά απάνω, ένα ένα ούλα τα τσακίσει.

ΞΕΝ. (προς τον Χίον) μισέ Μπουρλή;

ΧΙΟΣ. Τι και;

ΞΕΝ. Εν είναι – σιμάρματα

ΧΙΟΣ. Κι' αμέ διαβόντρου γυέ, κι' εν έχεις πούπετις μαθέ, κι' εν είν' καμιά λύρα, καμιά σφυρίχτρα.

ΑΝΑΤ. Μπρε καμπα ζουρνά ³⁹ μπιλέμ ντεν έχει.

ΞΕΝ. Εν είναι – εν είναι.

ΧΙΟΣ. Παίζουμεν τα κουτάλια και τραγουδούμεν κιόλας – (προς τον

Πελοποννήσιον) βρε διαβόντρου Μωραίτη ε λέτενε κανένα τραγούδι;

ΠΕΛ. (καθ' εαυτόν) ου να χαθής ντε μορλούλιακα, – τι κακό ζακόνι ⁴⁰ που τ' όχουνε τούτ οι χιώτες, σα μεθύσουν, μουρλένονται από μιας, και δε ξέρουνε τι κάμουνε – χάσου δε μουρλέ, αλήθεια κι' απ' αλήθεια!!!

ΧΙΟΣ. (Κεντά τον Πελοποννήσιον με την χείρα του,) και πήτεν τώρη, πήτεν, καλέ πλια ένα τραγούδι (πετά έν πιάτον), και φωνάζει, ωχού!!!

ΠΕΛ. Κόρακας ντε μαγκούφι – μ' έσκιαξες με τα σκουξίματά σου – τι σκούξεις- σα μουρλός και με σπρώχνεις; (προς τους άλλους) να πούμετε όλοι απ' όνα τραγούδι, για να

³⁷ Όλως δι' όλου

³⁸ Κάλυμμα

³⁹ Σάλπιγξ των γύφτων

⁴⁰ Ιδίωμα

γλυτώσουμ' απ' αυτουνού του μουρλού τα χέργια (προς τον Χίον αρχίνα δε, κόφ' το σβέρκο σου!

ΣΚΗΝΗ 5'

(Καθείς εξ αυτών λέγει από έν τραγούδι κατά το έθος της πατρίδος του).

ΧΙΟΣ. Και λένε να κάμω γώ την αρχή; ας πω πλια έναν, μα θα πήτεν κι' σεις ύστερις απ' όνα (τραγωδεί).

» Σ' ώριον περιβολάκι με τ' άνθη στολισμένο,

» μιαν άνοιξι διαβαίνω να παρηγορηθώ.

(προς τους άλλους) πιάτεν το ίσο, διαβόντρου γυιοί, κάμετεν εσείς το γάδαρο – ω, ω, ω.

ΟΛΟΙ. Ω, ω, ω, ω.

ΧΙΟΣ. (Εξακολουθεί)

« Να ξεφαντώσ' ο νους μου από » τοις λογισμούς μου, γιατί με βασανίζουν τα » κάλλ' οπού θωρώ.

ΟΛΟΙ. Ω, ω, ω, ω.

ΧΙΟΣ. Και κάμετέτονε καλά το γάδαρο – ω, ω, ω, εν ηξέρετεν τα ψαρτικά πα, βου, ζαζά, και ζα να γενήτεν; – (εξακολουθεί) θωρώ μια περιστέρα, κι' επότιζεν τα δένδρη, απέ το κρυό νερό, – ωχού τζάτζα μου κουζουλάθηκα!

ΟΛΟΙ. Ω ω, ω, ω, ω.

ΧΙΟΣ. Πήτεν τώρη κι' άλλος – (προς τον Ανατολίτην) ελάτεν τώρη εσείς, μισέ χαντζή, πήτεν πλια (μεγαλοφώνως), πήτεν – πήτεν —

ΑΝΑΤ. Σώπα να διούμε, άι ντελί ζιρζόπ ⁴¹ ντικό μου αράδα είναι; χάιδε ας πω πλια. (τραγωδεί).

» Τε ν' αρχηνήσω α ντουτούμ ⁴². » να σε παινέσω α κουζούμ ⁴³. » ντουτούμ όσον κρατ' ο σεβτάς ⁴⁴. » το ντούλο σου μην το ιξεχνάς.

(προς τους άλλους) τραβούντι, τραβούντι, ιστέ αυτό είναι – ντε είναι καλόν; ηξέρω κ' άλλα ακόμα, άμα φωνή μου πιάστηκε – βήχα έχω πολύ – απόψι ούλη νύκτα γκούχου, γκούχου το πήγαινα – μεγάλος άστρος βγήκε, εγώ ακόμα έβηχα, κατόλου μάτι μου ντεν ισφάλιζα – γιόξαμ ⁴⁵ έλεα τραβούντια οπού ούλοι ν' απομείνεται ιξεροί απέ το μακάμι ⁴⁶ ίλεμ ⁴⁷ ν' άναι νύχτα, και να άχης φορτωμέναις ένα κατάρι ⁴⁸ ντεβέδαις αράντα, και εσύ απάνου ζ' το γκαϊτούρι να τραβουντίζης και να πηγαίνης – ωχ – (προς τον Πελοποννήσιον) έί, Μώραλη πραγματευτή – τώρα ντικό σου αράντα ήρτε, πες το τώρα.

ΠΕΛ. (τραγωδεί)

« πέντε πο, μωρ' πέντε πο, πέντε

» ποντικοί βαρβάτοι, πέντε ποντικοί βαρβάτοι, μου

» χαλάσαν το κρεββάτι, κι' άλλοι τρεις μωρ' κι'

» άλλοι τρεις, κι' άλλοι τρεις μουνουχισμένοι ⁴⁹ μου

» το σιάχναν οι καϋμένοι – (προς τον Κρήτα) έλα. Κρητικέ, πέσε και συ τώρα ένα.

ΚΡΗΣ. (τραγωδεί) « έπαρ εσύ την λύρα σου κι' εγώ τον

» ταμπουρά μου,

» ν' ακούσης ντα θε να σου πω, π' όχω μέσ' την

⁴¹ Τρελέ

⁴² Είδος ψυτακού

⁴³ Αρνίον μου

⁴⁴ Έρος

⁴⁵ Άλλος δε

⁴⁶ Μελωδία

⁴⁷ Μάλιστα

⁴⁸ Σειρά

⁴⁹ Ευνουχισμένοι

» καρδιά μου.

» όντας σε πρωτογάπησα, ήτανε ραμαζάνι,

» κι' εκόλλησ η αγάπη μου σα μέλη στο σαχάνι.

πούρι, πούρι, πούρι,

πούρι, έχεις κούτελο και μούρι.

(προς τους άλλους) ν' άχα δα ντεδίμ ⁵⁰ και τη λύρα μου ομάδι, διαλέ τον ένα σας π' ούθελε ν' αύγη προστάς μου.

ΑΛΒ. Πω να το λες, ορέ κι' εγώ ψύχα τραγουδίαις...

(τραγωδεί).

» τρία πουλακίαις κάθουνταις το Διάκο στο ταμ-

» πούργια – τ' όνα τηράει την Ρούμελη, γιου —

» και τ' άλλο το Δερβένιαις – το τρι, μωρέ, το

» τρι, το τρίτο το καλήτεραις, ουχ – μηργιολο-

» γάει και λέει – πού είσαι γιου γιόνα, μωρέ γιό-

» να – (προς τους άλλους) πω ν' άχες ορέ ψύχα

» και το λιονκάρι να το βάργαις – πω να το λέ-

» νε τα κρικόνια ⁵¹ να το λγέπησ ορέ χαβά ⁵².

ΚΥΠ. Σαν τ' άπασιν όλοι ας πω κι εώ. (τραγωδεί) » γιομίντζο το γαλούνιν ⁵³ μου καπνόν που το » πουντζίν μου λαμπρόν ⁵⁴ που το φλαντζίν ⁵⁵ μου – αχ μαρ- » γιώλιστα!

ΑΝΑΤ. (Φωνάζει) ντι ι ι ι ι χάϊδε – (καθ' εαυτόν). Χιώτη είπα μέτυσε, άμμα κι' εγώ πιρακάτου ντεν πηγαίνω – μέτυσα α τζανούμ – μέτυσα – αρτίκ πολλά λόγια ντεν τέλει.

⁵⁰ Είπα

⁵¹ Οι ψοχουγιοί

⁵² Ήχον

⁵³ Τζιπούκι

⁵⁴ Φωτιάν

⁵⁵ Σηκώτι

ΣΚΗΝΗ Ζ'

Ανατολίτης και ο Λογιώτατος, έπειτα οι λοιποί.

ΑΝΑΤ. (προς τον Λογιώτατον σκεπτόμενον) ολάν λογιώτατε – σιού – εσένα λέω – με σασκιν σοφτά ⁵⁶ – λογιωτοτοποτώτατε – ντεν ακούς; – τι συλλογίεσαι ολάν σαν Αρμένη πατέρα σου πέτανε; ντεν τραβουντίζεις κι' εσύ.

ΛΟΓ. Ουκ έμαθον άδειν, ει μη ύμνους.

ΑΝΑΤ. Εσύ πες, και πες ύμνος – (προς τους άλλους.) τζάνουμι σωπάτε τώρα λογιώτατος ύμνος τα πη, ν' ακούσουμε ντε!!

ΛΟΓ. (άδει μεγαλοφώνως) ΖΕΥ!!!!

ΑΝΑΤ. Με τρόμαξες άνταμ..

ΛΟΓ. (εξακολουθεί) Ζευ μακάρων, και ανθρώπων συ μόνε γονεύ, ύψιστε σταθμεύ και διανομεύ. —

ΑΝΑΤ. (καθ' εαυτόν εμπαίζων τον Λογιώτατον) ευ μακαρόνια ευ, Ζευ μακαρόνια Ζευ – τζάνουμι ερίφι καρτιά μακαρόνια τέλει, ντε βαζγεστίζει ⁵⁷.

ΛΟΓ. (εξακολουθεί) επίτριπον, επίτριπον τους σε κατηγορούντας.

ΑΝΑΤ. (προς τον Λογιώτατον) τ' όσωσες; τούτο είναι ύμνος γιοξαμ έχει κι' άλλο ακόμα; άι καχπόγλου ⁵⁸ άι, κι εγώ τάρεψα ύμνος, κάτι μεάλο πράγμα είναι είπα – τούτο ένα Ζευ μεάλο μεάλο κόπτησε ⁵⁹ τρόμαξα, ύστερα αρτίκ ευ, Ζευ, μακαρόνια είπες, στα υστερνά τρίψε και κακά είπες – άφεριμ – ταμάμ ύμνος – και του χρόνου – (πέρνει έν κομμάτι μπουρέκι) έλα τώρα, Λογιώτατε άνοιξε ιστόμα σου.

ΛΟΓ. Ου χωρεί το στόματί μου.

ΑΝΑΤ. Ντε κιωπόγλου, χωρεί ντε χωρεί εγώ τα χώσω – ά – άνοιξε ιστόμα σου λέω.

ΛΟΓ. Ιδού.

ΑΝΑΤ. Ιντού μιντού ντεν έχει – κατάπие το ούλο μια βρούκα, ντε.

ΛΟΓ. Ουχ εκών μεν, καταπιώ δε, και δη τι ποιητέον; ανακτέον των πάντων.

ΧΙΟΣ. Καλέ σεις λογιώτατε που ξέρετεν τα λιανικά, σέν-

» τε μέντε κουντουσέντε,

» και των άλλωνών μισέντε»

ξέρετεν ίντα θα πη;

ΛΟΓ. Ου.

ΧΙΟΣ. Ούσας κι' ο μισέ Περής αντάμα· (προς τους άλλους) κι' έ χορεύομεν άματις;

ΠΕΛ. Να χουρέψουμε.

ΑΝΑΤ. Άιντε ντε σηκωτήτε....

ΟΛΟΙ. Να χουρέψουμε.....(χορεύουν).

ΧΙΟΣ. (φωνάζων) βάρτεν κρασί ς' τα ποτήρια να πγιούμενε – (πέρνει έν ποτήριο) (προς τους άλλους) πάρτεν κι' εσείς απ' ένα – αι βίβα – ς' την υγιά μας καλή για – στην υγιά της λευτεριάς.

ΟΛΟΙ. (πέρνουν από έν ποτήριο) αι βίβα!

ΑΝΑΤ. Σία λευτερία.

ΠΕΛ. Εις υγείαν της, αι βιβα της – χαιράμενοι.

ΟΛΟΙ. (κτυπώντες τα ποτήρια) αι βίβα!

ΑΛΒ. Για το λευτεριά ορέ, ζτρου – ορέ ζτρου – (κτυπά και αυτός).

⁵⁶ Τουρκοσχολαστικέ

⁵⁷ παραιτεί

⁵⁸ Υιέ πόρνης

⁵⁹ Ορμητικώς εξήλθεν.

ΣΚΗΝΗ Η'

Ο Ανατολίτης, ο Λογιώτητος και ο Ξενοδόχος. (οι δ' άλλοι σιωπούν καθήμενοι)

ΑΝΑΤ. (προς τον Λογιώτατον) συ για ντεν εχόρεψες καλά;

ΛΟΓ. Ουκ έμαθον ορχείσθε.

ΑΝΑΤ. Μάτε τώρα – σύκο ένα σου ποντάρι χτύπα άλλο σου ποντάρι, γένηκε χορός, πάει λέωντας.

ΛΟΓ. Έα με – (προς τον Ξενοδόχον) άξον μοι νηφοκοκκόζωμον.

ΑΝΑΤ. Ντεν τρέπεσαι εσύ κωντζά⁶⁰ μου λογιώτατο, νύμφη τέλεις; πού ν' αυρούμε τώρα νύφη για; (προς τον Ξενοδόχον) έλα, έλα, μισέ Μπασιτιά, Λογιώτατο νύφη υρεύει.

ΞΕΝ. (προς τον Λογιώτατον) καλέ σεις εν ντρεπούστενε να λέτεν πως θέτενε νύφη; και πού να σας την ευρούμεν τώρα;

ΛΟΓ. Ουχί, αλλά νηφοκοκκόζωμον είρηκα.

ΑΝΑ. Έι, ιστέ, νύφη κοκκόνα για; ένα ζουμί έχει παραπάνου.

ΛΟΓ. Ουκ έγνωκες αγράμματε.

ΑΝΑΤ. Εγώ γράμματα ντε ξέρω, αμμά, νύφη κοκκόνα καλή ντουλειά ντεν είναι – ετούτο καταλαβαίνω τι τα πη.

ΛΟΓ. Ω αναλφάβητε άνερ!!! και δη ζωμόν, έφην, του κόκκου, ον υμείς οι βάρβαροι καφφέ καλείτε.

ΑΝΑΤ. Καφφέ τέλεις;

ΛΟΓ. Έγωγε.

ΑΝΑΤ. Έγωγες να γένης – και ντε λες ετζι, μόνε λες νύφη και κοκκόνα; πολύ σασκίνι άντρωπω είσαι ατζαΐπικο⁶¹ μπουταλά είσαι, να μη σε κακοφανή... εγώ έτσι σασκίνι άντρωπο ντεν είδα ακόμα... καρδιά του τέλει καφφέ, και να υρεύει κοκόνα νύφη – ακόμα να ντιούμε τι τα υρίψης, λοής κοπής ανάποντα πράγματα.

⁶⁰ Μέγας

⁶¹ Παράξενος

ΣΚΗΝΗ Θ'

(Ο Ανατολίτης καθ' εαυτόν παρατηρών τους άλλους).

ΑΝΑΤ. Ε!!! Χιώτη μέτυσε κοιμάται, Μωραΐτη λογαριάζει – Κυπριώτη συλλογιέται – Κηρτηκό τξιμπούκι πίνει – Λογιώτατο γράφει – άμμα Αρβανίτη ντουλειά καλά ντεν πηγαίνει – να, να, – γούρλωσε μάτια του, τρίζει δόντια του, τρίβει μουστάκι του – αλλά αλέμ καυγκά τα κοπαρδίσει ⁶² γιατί κουρουλντίστηκε πολύ ⁶³ φοβούμαι. Αρβανίτη καυγατζή ⁶⁴ άνθρωπο είναι – το κάμει α!

⁶² Εκρήξει

⁶³ Προητοιμάσθη

⁶⁴ Φίλερις

ΣΚΗΝΗ Ι'

Ο Αλβανός μεθυσμένος μαλώνει με τον Κρητικόν, πυροβολεί με την πιστόλαν και τον πληγώνει πολλά ελαφρά εις τον βραχίονα.

Αλβανός, Κρης και ο Ανατολίτης.

ΑΛΒ. Ορέ κρητικά, ορέ – πρα – εσύ εσύ ορέ κρητικά! – πω το γουρουνίζεις εσύ εμένα ορέ το πα – πα το παληκάρι;

ΚΡΗΣ. Δεν κατέχω ετζά πράμα, μηδέ κατέχω σε πούρι, θιός και η ψυχή μου.

ΑΛΒ. Πώς ορέ να το λες έτζι εσύ ορέ εσύ, πούτετες ορέ εγώ στο στο στο Κρήτη ορέ; κ' έριχνες; γώ ορέ το το το τουφέκιας σα σα σαν το βροχάδες....

ΚΡΗΣ. Είπα σου το δά μαθές δε σε κατέχω δεδίμ, διάλε τα πάσπαλα ⁶⁵ που θα θέσω στον άδη.

ΑΛΒ. Πρα πώς το κάνεις έτζι ορέ που δεν το γουρουνίζεις; πω σε γουρουνίζω εγώ....

ΚΡΗΣ. Κατέχω δα σε δεδίμ, τώρα, π' ούρθες κι' άφαγες τα κουράδια ⁶⁶ μας.

ΑΛΒ. (με θυμόν) τφου, αλλά μπελιάβερσιν ⁶⁷ ποιος ορέ να τρως κουράδιας;

ΑΝΑΤ. (καθ' εαυτόν) ε – κανγά τώρα σα μόσκο τα μυρίσει.

ΚΡΗΣ. Και γιάντα δα δεδίμ ψόματ' άναι δα, που δεν αφήκατε κουράδια στην Κρήτη;

ΑΛΒ. Άι δε να χάνεσαι πίθε μούτη, (τρίζων τους οδόντας) ποιος ορέ τ' όφαγες κουράδιας;

ΚΡΗΣ. Εσύ δα μαθές, κ' οι συντρόφοι σου, δεδίμ κι' ολιάς.

ΑΛΒ. (τον πτύει) τφου, τεταχίνιε ⁶⁸.

ΚΡΗΣ. (τον πτύει) τφου..

ΑΛΒ. (τον πτύει) τφου και συ μούτη – (ευγάζων την πιστόλαν), να ορέ ποιος να τρως κουράδιας – πυροβολεί και φεύγει).

ΚΡΗΣ. Ω, ω, ω,! διαλέ τζ' αποθαμμένοι σου, και τζ' απομεινάροι σου, μ' εσκότοσες εδά.

ΑΝΑΤ. Δεν είπα εγώ; Ιστέ Αρβανίτη χουνέρι ⁶⁹ του έκαμε, (τρέχει προς τον Κρήτα), πού χτύπυσε; ιστέκα, ισκέκα, (βλέπει την πληγήν) ε; ζαράρη ⁷⁰ ντεν έχει τίποτα – μη φοβάσαι – σήκω, σήκω, (τον σηκώνει ολίγον).

⁶⁵ Κόνιν των λειψάνων

⁶⁶ Πρόβατα ή κοπάδια

⁶⁷ Κακόν να τον δώση ο Θεός

⁶⁸ Στον διάβολον

⁶⁹ Προτέρημα

⁷⁰ Βλάβην

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'

(Ο Ξενοδόχος ακούσας τον κρότον του πιστολίου, τρέχει φωνάζων, και οδυρόμενος).

ΞΕΝ. Ουγού, ουγού, ουγού· – ουγού διαβόντρου γυιοί – αλοί, αλοί αλοί μου του κακόσορτου, ίντ' αν τούτο π' ούπαθα – αλοί· – (προς τον Χίον κοιμώμενον). Καλέ σεις, μισέ Μπουρλή, κοιμούστεν καλέ;

ΧΙΟΣ. Ίντα πάθετεν;

ΞΕΝ. Φονικό διαβόντρου γυιέ, φονικό – κι' εν ξυπνάτεν πλια;

ΧΙΟΣ. Και πούντο άματις το χειμονικό;

ΞΕΝ. Καλέ διαβόντρου κουλούκι, εγώ λέγω σας φονικό, κι' εσείς ονειρευγούστεν χειμονικό; εν ξυπνάτεν τώρη να δγήτεν τα αίματα;

ΧΙΟΣ. Πιταού κ' ήγλεπά το ς' τ' όνειρό μου – και ποιός να σας χαρώ ήκαμέν το;

ΑΝΑΤ. Αρβανίτη χτύπησε Κηρικό;

ΧΙΟΣ. Και π' ούντος τώρη ο Αρβανίτης;

ΑΝΑΤ. Έφυγε – χου – αν το πιάσης.

ΑΝΑΤ. Ουγού, Ουγού. Ίντα δουλειαίς που πάθαμεν, ίντα να τον κάμωμεν τώρη τον Κρητικόν;

ΚΥΠ. Να το γιατρέψουμε.

ΧΙΟΣ. Και ποιος να το γιατρέψη να σας χαρώ;

ΚΥΠ. Εγώ τον γιατρεύω – φέρτε ξύδιν, λάδιν, ρακίν, σπουπίν, μαστίχιν, και ένα σαχάνην, άψετε και λαμπρόν στη φουκούν να το κάμω μεχλέμην ⁷¹ να τ' αλλείψω τον γιαραν του.

ΧΙΟΣ. (προς τον Ξενοδόχον) μισέ Μπαστιά!.... ακούσετέν τα; φέρτεν τα....

ΞΕΝ. Οχωνούς φέρνω σας τα μα εν κάμνει, να σας χαρώ, ν' άναι δώ ο Κριτικός· – να τον σηκώσουμ' απ' εδώ. (φεύγει).

ΚΡΗΣ. Δεν μπορώ κι' ολιάς, να πουρήσω ⁷² Θεός κ' η ψυχή μου

ΚΥΠ. Σε καβαλλάμε στον άπορο ⁷³.

⁷¹ Αλειφήν

⁷² Να εύγαι

⁷³ Ίππον

ΣΚΗΝΗ ΙΒ.'

(Ο Ξενοδόχος εισέρχεται έντρομος, και ειδοποιεί τους άλλους, ότι έφθασεν η αστυνομία).

ΞΕΝ. Καλέ σεις καλέ σεις – ουγού πλάκωσεν η αστυνομία, πλάκωσε να – έρχεται – έρχεται – αλλοί μου αλοί!! – Ίντα να κάμω τώρα; – ήσβυσα πλια ο κακόσορτος – ήσβυσα.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ Α.' ΠΡΑΞΕΩΣ

ΠΡΑΞΙΣ Β'

ΣΚΗΝΗ Α'

(Ο Αστυνόμος συνοδευμένος μετά των στρατιωτών εισέρχεται και εξετάζει).

Αστυνόμος, Ξενοδόχος και ο Κρης.

ΑΣΤ. Φέρμα ⁷⁴ γιαμά μη φύγη κανείς, είστε, ούλοι αδιλίτο κριμινάλε ⁷⁵ (προς τους στρατιώτας) μουρέ, Γεράσιμε, Αντζουλή, Διονύσιε! βάλτε τζη όλους ετούτοις απάρτε ⁷⁶ να τζη εξαμινάρω ⁷⁷ σεπαραμέντε ⁷⁸ (προς τον Ξενοδόχον) πού είναι γιαμά εκειός ο λαβωμένος;

ΞΕΝ. (τρέμων) ορίστε εδώ.... (δεικνύει τον Κρήτα)

ΑΣΤ. (εξετάζει τον Κρήτα) Πινομή σου μουρέ;

⁷⁴ Στήτε

⁷⁵ Εγκληματίαι

⁷⁶ Κατά μέρος

⁷⁷ Εξετάσω

⁷⁸ Εν μέρει

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.